

По реката се зададе лодка. В нея седяха двама господа и, като зяпаха на всички страни, вжзхищаваха се от природата и това вжзхищение изказваха с разни, ахкания и охкания: А а-а! . . . О-о-о! . . . И-и-и! . . . Чудесна утрин! Чудесна природа!

Но отведнѣж те прекъснаха вжзхищенията си. Те видяха висящите ботуши и, като помислиха че са изоставени на моста от някой зяпльо, почнаха да се препират кой по-напред ги е видел.

